

vist en mere fuldkommen Beskyttelse end Sikkerhedsventilen, forsaavidt denne ikke bliver ordentlig passet med Hensyn til Belastning, og at den gaar let nok. Deri tror jeg, at det erede Medlem kan have Ret, at der undertiden kan ske Forsømmelse, saasnart Sægtfolk skulle have med den Slags Sager at bestille, og man ikke som ved de større Dampmaskiner har paalidelige Folk til Pasningen. — Hvad det erede Medlems Vnndringsforslag Nr. 2 angaar, er det en Følge af Nr. 1 og staar i Forbindelse dermed. Af disse Grunde skal jeg altsaa anbefale det høie Thing at stemme mod de Vnndringsforslag, der ere fremfattede af det erede Medlem for Høiested Amts 2den Valgkreds (Sagd). — Naar det erede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) kom tilbage til denne Sags Gang i Landstinget, erindrer jeg atter om, at Lovforslaget nu er affattet, saaledes som Folkethingssubvalget foreslog, netop for at indbefomme Landstinget, og at jeg har megen Grund til at tro, at der heller ikke i Landstinget — idetmindste ikke fra det erede Medlems Side, som tidligere var Ordfører i denne Sag — vil blive reist nogen Opposition mod Lovens i dens nuværende Skikkelse.

Sagd: Den erede sidste Lalers Ytringer have for mig kun været en Stabskæftelse af de Grunde, hvormed jeg har anbefalet det her stillede Vnndringsforslag. Naar han har villet give visse Ytringer Autoritet ved at sige, at han har haft Konference med Regjeringens tekniske Konsulent, og at denne fuldstændig billiger hans Anskuelse; skal jeg mod denne Ytring opstille det aldeles bestemte Faktum, at i det Lovforslag, som blev fremsat af den høitærede Justitsminister ifjor og altsaa var udarbejdet ikke alene i Samraad med Regjeringens tekniske Konsulent, men formentlig med Anvendelse af alle de tekniske Kræfter, som den høitærede Justitsminister paa dette Punkt har anset det for fornødent at raadføre sig med — i dette Lovforslag var der ikke givet et eneste Ord mere til Betryggelse end i mit Vnndringsforslag. Dette Lovforslag passerede Landstinget, hvor jeg tillader mig at tro, at der idetmindste hos enkelte Medlemmer, som allerede tidligere ere nævnte her, findes en teknisk Sagkundskab, som dette høie Thing vistnok vil yde sin Anerkjendelse. Desuagtet fandt man i Landstinget ikke disse Betæneligheder, som have fremfaldt de Forandringer, der ere opstaaede ved Konferencen mellem det erede Medlem og Regjeringens

tekniske Konsulent — en Konference, der er mig i allerhøieste Grad gaadeful; thi det er mig ubegribeligt, at Konsulenten udfolder sin Sagkundskab ikke til Gavn for Ministeren, men til Gavn for det erede Medlem. Naar det erede Medlem har paakaldt det Udvalgs Autoritet, som har gjort Indstilling ifjor, har jeg allerede ifjor oplyst, hvorledes det hænger sammen med dette Udvalg. Jeg tror, at jo mindre vi tale om dette Udvalg, desto bedre for Udvalgets Autoritet. Jeg har oplyst ifjor og skal derfor ikke gjøre det iaar, hvorledes Betænkningen blev affattet. Jeg skal for mit Vedkommende fastholde, at der i det, den erede Rigsdagsmand udtalte, ikke er fremkommet en eneste virkelig gyldig Grund mod mit Vnndringsforslag, medens de Anker, jeg fremsatte mod den Form, som Lovforslaget ifjor fik her i Salen, og som i det Væsentlige er bibeholdt i det foreliggende Lovforslag, staar ved Magt. Det, der skulde være Hensigten, med Lovforslaget, efterat, som jeg før bemærkede, Dampkedlen næsten er bleven et Husgeraad, er at fjerne de uønskelige Vnndringer og Vanskeligheder ved dens Anvendelse. Det, som det høie Thing ved enhver anden Leilighed hævder, at Staten ikke skal gribe hæmmende og forstyrrende ind i den private Bedrift, har jeg i denne Sag gjort mig til Talsmand for, medens min erede Modstander paa dette Punkt stiller sig aldeles modsat, han vil have, at Staten skal være ledende og styrende og gribe ind i disse Forhold, hvor der praktisk ikke opnaas Noget ved det, men hvor man vanskeliggjør og besværliggjør det private Erhverv. Jeg maa her fastholde, at den Betryggelse, som ligger i mit Vnndringsforslag, i det Væsentlige er den samme, der laa i det Forslag, som Ministeren ifjor fremsatte efter Samraad med sin tekniske Konsulent og øvrige tekniske Kræfter, og som Landstinget ligeledes har fundet fuldstændig betryggende, og først efter den for mig gaadefulde og skjønt Medlem af Udvalget, ubekjendte Raadslagning, der har fundet Sted mellem den erede Laler og Ministerens tekniske Konsulent, ere disse Bestemmelser fremkomne, mod hvilke jeg har saa Meget at indvende. Den erede Laler dvalede i Slutningen af sit Forord ved, at jeg skulde have yttret mig med Noget, der stod i Strid med Syffens Love, angaaende Anvendelsen af dette Nr., idet han forklarede, at Anvendelsen var den, at saasnart Damptrykket naaede en saadan Styrke, at det overstred den Grænse, hvorpaa Røden er beregnet, vilde en Del af Vandet strømme ud af Røret og derved give